

Panik

Panik sliter i ständigt svävande drömmar
och sliter dem ner till jorden igen.
Panik livnär sig på magkänsla och intuition.
Panik är en tidsålder och ett tidsrum.
Så intensivt närvarande men så långt bort,
ogreppbar och kompromisslös.

Bakom våra revben finner den sitt rede.
Bland bortkomna andetag och hjärtat
Berövad sin rytm och värme.
Panik – till en början bara en obetydlig förnimmelse.
Irrationaliteten och paniken, hand i hand
expanderande

Jag ska aldrig låta er växa i mig igen.
Bo under min hud, under mitt tak, äta min mat.
För du Panik, är inget annat än ofullkomlig i all din vrede,
Bortglömd av mig, är du inget mer än en illasittande klänning
Jag bär dig hit, men inte längre.
Så naken står jag inför världens kaos.
Trygg igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Minablåavener med Poeter.se id #27512 innehar upphovsrätten